

KESZI HARANGSZÓ

Budakeszi római katolikus egyházközségének kiadványa

2023. április 16.

XXI. évfolyam 16. szám

Húsvét 2.vasárnapja
„Az Úr erősségem és dicsőségem”

Április 16. vasárnap

Az isteni irgalmasság vasárnapja

08:00 – Hálaadás

10:00 –

19:00 – Rózsafüzér Társulat élő és elhunyt tagjai

A szentmise olvasmányai:

ApCsel 2,42-47

Zsolt 117

1Pét 1,3-9

Jn 20,19-31

Április 17. hétfő

06:30 – Élő Rita

18:00 – Bibliaóra a hittanteremben

Április 18. kedd:

06:30 – +Szülők

Április 19. szerda

06:30 – +Erzsébet

Április 20. csütörtök:

06:30 – +Teréz

18:15 – 19:15: Szentségimádás a nővérek kápolnájában

Április 21. péntek:

18:00 - 19:00 – Gyóntatás

19:00 – Élő Tamás

Április 22. szombat:

16:30 – Kisgyermekes családok

19:00 – Élő Boldizsár

Április 23. vasárnap

08:00 – Élő Erzsébet

10:00 – +Zoltán

19:00 –

Kisgyermekes családok miséi

április 22.	szombat 16:30
május 20.	szombat 16:30
június 10.	szombat – Makkosmária

A keresztrejtvényeket ne felejtsetek otthon!

Ferenc pápa katekézise: a helyes evangéliumi lendület a készség saruja a lábunkon

Húsvét szerdáján Ferenc pápa a Szent Péter téren tartott általános kihallgatás keretében folytatta az evangelizálás apostoli buzgóságáról szóló katekizisét és ezúttal is Pál apostol evangéliumi lendületéről beszélt, ahogy az leveleiben tükröződik. Isten fegyverzetéből a Népek Apostola az evangélium hirdetőinek – többek közt – a „készség sarujának” felöltését ajánlja, hiszen az igehirdetők a Krisztus Testnek, vagyis az Egyháznak a „lábai”.

A kihallgatás elején felolvasták Pál apostol efezusi levele hatodik fejezetének azt a részét, mely a keresztény ember „lelki fegyverzetéről” beszél: „Öltösetek föl tehát Isten teljes fegyverzetét. Csak így tudtok ellenállni a gonosz napon és így tudtok mindent leküzdve helytállni. Álljatok ki tehát: derekatokra csatoljátok a tisztesség övét, öltösetek magatokra az igazság páncélját, lábatokra húzzátok a békeesség evangéliumának hirdetésére a készség saruját.” (Ef 6,13-15).

Van torz buzgóság is

Két hete Ferenc pápa a katekizisében Szent Pál apostol személyes buzgalmáról beszélt az evangélium iránt, ahogy az az életében megnyilvánult, most pedig az apostoli buzgóság néhány vonását érintette, ahogy ő maga beszélt róla és néhány levelében leírja. Pál apostol saját tapasztalatai alapján ismeri a téves irányba mutató, torz buzgóság veszélyét; ő maga is beleesett ebbe a veszélybe a damaszkuszi úton történt „gondviselésszerű bukása” előtt Néha nekünk is akad tennivalónk egy bizonyos torz buzgalommal, amely megátalkodottan ügyel a keresztény közösség pusztán emberi és idejétmúlt normáinak betartására. Róluk írja az apostol a galata levélben: „Némelyek nem jó szándékkal buzgólkodnak köztetek, hanem el akarnak fordítani titeket tőlem, hogy velük tartsatok” (Gal 4,17). A pápa szerint ma sem hagyható figyelmen kívül az a gondoskodás, amellyel egyesek helytelen foglalatosságnak szentelik magukat még magában a keresztény közösségben is, de miközben téves evangéliumi buzgósággal dicsekszenek, valójában hiú dicsőséget, vagy saját meggyőződésüket vagy egy kis önszeretetet követnek.

Készség az evangélium terjesztésére

E bevezető után tette fel a pápa a döntő kérdést: Pál apostol szerint melyek a hiteles evangéliumi buzgóság jellemzői? A válasz a lelki fegyverzetről felolvasott szövegben rejlik, melyekkel

spirituális küzdelmünket vívjuk. Ezek közé tartozik a készség az evangélium terjesztésére, amelyet egyesek „buzgóságnak” fordítanak és amit a levél „saruként” emleget. De miért is? Hogyan kapcsolódik az evangélium lendülete egy lábbelihez? Ez a metafora Izajás próféta szövegét veszi át: „Milyen szép a hegyeken annak a lába, aki jó hírt hoz; aki békét hirdet, örömhírt hoz, és kikiáltja a szabadulást. Aki azt mondja Sionnak: „Királyya lett a te Istened.” (Iz 52,7). A próféta maga utal a jó hír hozójának a lábára, hiszen aki az örömhír hirdetésére indul, annak mozognia, járnia kell! Pál apostol a sarut a lelki fegyverzet részeként írja le a harcba induló katona felszerelésének hasonlatával. A csatákban ugyanis alapvetően fontos a stabilitás biztosítása a veszélyek elhárítására, hiszen az ellenfél gyakran telepített a csataterekre csapdákat, és fontos továbbá, hogy legyen elegendő erejük a futáshoz és mozgáshoz. A saru tehát ehhez a futáshoz kell és a veszélyek elhárításához.

A hírnökök valamiként olyanok, mint Krisztus testének, az Egyháznak a sarui

Az evangéliumi buzgóság az a támasz, amelyre alapul az igehirdetés. A hírnökök pedig valamiként olyanok, mint Krisztus testének, az Egyháznak a sarui. Mozgás, „kilépés”, kezdeményezés nélkül nincs igehirdetés. Ez azt jelenti, hogy nem is keresztény az, aki nincs úton, aki nem lép ki magából az igehirdetésre. Nincs hirdetés mozgás, úton járás nélkül. Az evangéliumot nem állva hirdetik, egy irodába bezárva, íróasztal vagy számítógép mellett, ahol a „billentyűzet oroszánjaként” vitatkozunk és ahol a hirdetés kreativitását a másolás és beillesztés ötletével próbálják pótolni. Az evangélium hirdetőinek saruját az apostol olyan görög szóval adja meg, mely készenléteket, felkészültséget és gyorsaságot jelöl. A hanyagság ellentéte és összeférhetetlen a

szeretettel, ahogy Pál tanítja: „A buzgóságban ne lankadjatok, legyetek tüzes lelkületűek: az Úrnak szolgáltok” (Róm 12,11). Ezt a hozzáállást igényli a Kivonulás könyve a húsvéti szabadulás áldozatának megünnepléséhez: „Így egyétek: a derekatok legyen felövezve, sarutok a lábatokon, bototok a kezetekben, és sietve egyétek: az Úr átvonulása ez” (Kiv 12, 11-12).

Legyetek olyan evangelizálók, akik félelem nélkül mozognak

Az igehirdető tehát indulásra készen áll, mert tudja, hogy az Úr átvonulása meglepő módon történik. Ezért legyen mentes a sablonoktól és készséges egy váratlan, új cselekvésre. Aki az evangéliumot hirdeti, az nem maradhat meg az elvárás vagy a „mindig így volt” megkövült ketrecében, hanem készen áll olyan bölcsesség követésére, amely nem ebből a világból való, ahogy Pál apostol: „Tanításom és igehirdetésem bizony nem az (emberi) bölcsesség meggyőző szavaiból állt, hanem a lélek és az erő bizonyításából, hogy hitetek ne emberi bölcsességen, hanem Isten erején alapuljon” (1Kor 2,4-5). Ezért is fontos, hogy meglegyen ez a készenlét az evangélium újdonságára, ez a hozzáállás, amely lendület, kezdeményező-készség, és a spanyol „primerear” szót használta pápa, annak jelzésére, hogy az igazi evangélium hirdető „elsőként indul”. Ne vesztegessük el a lehetőségeket a béke evangéliumának hirdetésére, annak a békének a hirdetésére, amellyel Krisztus többet és jobbat tud adni, mint amit a világ ad nekünk. Ezért arra buzdítalak benneteket, hogy legyetek olyan evangelizálók, akik félelem nélkül mozognak, előrehaladnak, hogy elvigyék Jézus szépségét, Jézus újdonságát, amely mindent megváltoztat – zárta szerdai katekézisének Ferenc pápa.

A Szentatya felhívása a „Pacem in terris” enciklika

megjelenésének 60. évfordulójára

A Szentatya a kihallgatás második felében, az egyes csoportok köszöntése után felhívással fordult a világhoz: Tegnap volt a „Pacem in terris” enciklika megjelenésének 60. évfordulója, amelyet Szent XXIII. János pápa intézett az egyházhoz és a világhoz az úgynevezett hidegháború két egymással szembenálló blokkja közötti feszültségek közepette. János pápa mindenki előtt megnyitotta azt a tágas távlatot, amelyben békéről beszélhetünk és békét építhetünk: megmutatta Isten tervét a világgal és az emberi családdal. Ez az enciklika igazi áldás volt, mint a kék ég megpillantása a sötét felhők közepette. Üzenete ma is nagyon időszerű. Elég ehhez ezt a rész idézni belőle: „A politikai közösségek közötti kapcsolatokat, akár csak az egyes emberek közötti kapcsolatokat, nem a fegyverek erejével kell szabályozni, hanem az értelem világosságánál, vagyis az igazságban, az igazságosságban és a tevékeny szolidaritásban” (62. sz.). Arra kérem a hívő embereket és a jóakarátú férfiakat és nőket, hogy olvassák el a *Pacem in terris* enciklikát, továbbá arra kérem a nemzetek vezetőit, engedjék, hogy terveikben és döntéseikben ihletést merítsenek belőle.

P. Vértessaljai László SJ – Vatikán